

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Rouskovou ve věci

žalobkyně: **K. B.**, narozená dne x
státní příslušností x
bytem v ČR: x

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 3. 2020 č. j. OAM-821/ZA-ZA11-ZA13-2019

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení shora specifikovaného rozhodnutí, kterým bylo rozhodnuto o neudělení mezinárodní ochrany dle ust. § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“).
2. Žalobkyně ve své žalobě uvedla, že byla opakovaně utiskována a šikanována v několika zaměstnáních v Arménské republice (dále také „Arménie“) zejména z důvodu svého pohlaví, a proto si dále nepřeje v této zemi nadále pobývat a pracovat, neboť by další takové tlaky neunesla. Měla za to, že jí měl být udělen azyl podle ust. § 12 zákona o azylu, z důvodu utiskování kvůli jejímu pohlaví. Žalovaný tvrze skutečnosti o soustavném porušování lidských práv neměl ve svém rozhodnutí zohlednit a jeho rozhodnutí je tak nesprávné.

3. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že žalobu považuje za nedůvodnou a především účelovou. Měl za to, že vzal v potaz žalobkyní tvrzené skutečnosti o soustavném porušování lidských práv. Žalobní tvrzení tak dle názoru žalovaného nemá oporu ve správním spisu. Navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout.
4. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán [ust. § 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“)], při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (ust. § 75 odst. 1 s. ř. s.), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.
5. Při jednání konaném před zdejším soudem dne 19. 10. 2021 žalovaný setrval na svých právních názorech a procesních stanoviscích, žalobkyně se k ústnímu jednání nedostavila.
6. Správní spis pak obsahuje následující pro danou věc podstatné dokumenty: žádost o udělení mezinárodní ochrany ze dne 15. 9. 2019, údaje k žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 19. 9. 2019, pohovor k žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 19. 9. 2019, informace OAMP - Bezpečnostní a politická situace v zemi Arménie ze dne 13. 8. 2019, informace Ministerstva zahraničních věcí č. j. 102114/2019-LPTP ze dne 14. 2. 2019, zpráva Mezinárodní organizace pro migraci Údaje o zemi Arménie ze dne 11. 3. 2019, žalobou napadené rozhodnutí č. j. OAM-821/ZA-ZA11-ZA13-2019 ze dne 30. 3. 2020.
7. Soud ze správního spisu zjistil, že dne 15. 9. 2019 podala žalobkyně žádost o udělení mezinárodní ochrany. Ke své žádosti uvedla dne 19. 9. 2019, že nikdy nebyla členkou politické strany, ani není nijak politicky angažovaná. Je arménské národnosti i státní příslušnosti a hlásí se k Apoštolské církvi. Je vdaná a má dvě děti. Do České republiky přicestovala v březnu roku 2018 přes Kyjev, na území Evropské unie dříve pobývala v Řecku na základě povoleného dlouhodobého pobytu a pracovního povolení. O mezinárodní ochranu žádala, protože po ní byla požadována práce nad rámec její pracovní smlouvy, měla za to, že je to systémový genderový problém zaměstnaných žen v Arménii.
8. Při pohovoru konaném dne 19. 9. 2019 žalobkyně uvedla, že v Arménii pracovala jako prodavačka v obchodě a dělala tam také manažerku. Náplní její práce bylo starat se o zboží a dohlížet na zaměstnance jestli vykonávají práci dobře. Byla ale nucena i uklízet a chodit do obchodu, což bylo nad rámec jejích povinností, v této době neměla pracovní smlouvu. Žalobkyně chtěla pracovní smlouvu, ale byla zaměstnavatelem odmítnuta. Obrátila se se stížností na policii, která se jí nezabývala, protože zjistila, že žalobkyně nepracuje na základě pracovní smlouvy. Svůj problém v zaměstnání považovala za systémový genderový problém, protože problémy jako ona mělo mnoho žen, myslela si, že její mužští kolegové pracovní smlouvy měli, ale nevěděla to jistě. Všechny informace, které uvedla, měla od svých známých. Kdyby se musela vrátit do Arménie, tak by její situace byla velice špatná, setkávala by se stejnými problémy jako doposud.
9. Rozhodnutím žalovaného ze dne 30. 3. 2020 č. j. OAM-821/ZA-ZA11-ZA13-2019 bylo rozhodnuto, žalobkyni se mezinárodní ochrana podle ust. § 12, § 13, §14, §14a a §14b zákona o azylu neuděluje.
10. Soud posoudil předmětnou věc následovně:
11. Podle ust. § 12 zákona o azylu *azyl se cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo b)*

má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.

12. Podle ust. § 14 zákona o azylu *jestliže v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12, lze v případě hodném zvláštního zřetele udělit azyl z humanitárního důvodu.*
13. Podle ust. § 14a odst. 1 zákona o azylu *doplňková ochrana se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu brozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.*
14. Podle ust. § 14a odst. 2 zákona o azylu *za vážnou újmu se podle tohoto zákona považuje a) uložení nebo vykonání trestu smrti, b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.*
15. Podle ust. § 3 správního řádu *nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.*
16. Žalovaný se na str. 3 až 4 napadeného rozhodnutí podrobně zabýval tím, zda jsou dány důvody pro udělení azylu podle ust. § 12 písm. a) a b) zákona o azylu. Vyjádřil se ke skutečnostem, které žalobkyně uvedla jako důvody podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany a uzavřel, že nebylo zjištěno, že by žalobkyně byla ve své vlasti pronásledována za uplatňování politických práv a svobod, nebo že by měla odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má. Městský soud v Praze se s hodnocením žalovaného ztotožňuje a odkazuje na něj.
17. Žalobkyní tvrzené nerovné zacházení z důvodu jejího pohlaví zjevně nedosahuje intenzity pronásledování ve smyslu § 12 zákona o azylu vykládaného v souladu s čl. 9 kvalifikační směrnice (k tomu zdejší soud odkazuje na bohatou prejudikaturu Nejvyššího správního soudu k posouzení otázky, které jednání dosahuje intenzity pronásledování a které ne; srov. např. rozsudek ze dne 27. 6. 2005, čj. 4 Azs 377/2004-75; rozsudek ze dne 27. 6. 2005, čj. 4 Azs 395/2004-68; rozsudek ze dne 10. 2. 2006, čj. 4 Azs 129/2005-54; rozsudek ze dne 18. 12. 2003, čj. 2 Azs 51/2003-44; rozsudek ze dne 27. 8. 2003, čj. 5 Azs 3/2003-54; usnesení ze dne 11. 10. 2007, čj. 6 Azs 47/2007-67, vše www.nssoud.cz; či rozsudek ze dne 5. 10. 2006, čj. 2 Azs 66/2006-52, publ. pod č. 1066/2007 Sb. NSS; a rozsudek ze dne 3. 8. 2008, čj. 2 Azs 45/2008-67, publ. pod č. 1713/2008 Sb. NSS).
18. Dále je nutno uvést, že z dosavadního řízení plyne, že se žalobkyně na policii obrátila pouze se stížností na to, že musí vykonávat práci nad rámec svých povinností, kdy se policie touto stížností nezabývala, protože žalobkyně neměla pracovní smlouvu, ve které by byly

definované její pracovní povinnosti. Nikdy se však na policii neobrátila ohledně toho, že s ní zaměstnavatelé odmítají uzavřít pracovní smlouvu, protože je žena. Za této situace lze jen stěží zvažovat, zda takové stížnosti by mohly být úspěšné, či nikoliv. Soud má za to, že s ohledem na posouzení výpovědi žalobkyně, jejích osobních poměrů a informací o zemi původu nebylo možno dovodit, že jde o jevy státní mocí vyvolané, tajně podporované či vědomě trpěné a nedostatečně potlačované. Z takto zjištěného skutkového stavu, a to v rozhodující míře přímo od žalobkyně, vycházel i správní orgán a jeho závěr o tom, že žalobkyně neuvedla skutečnosti svědčící o tom, že by mohla být vystavena pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu, tak plně vychází ze skutkového stavu zjištěného v průběhu správního řízení v souladu s příslušnými ustanoveními správního řádu. Obecné tvrzení o pronásledování z důvodu pohlaví, bez prokázání existence takového pronásledování, navíc za situace, kdy se žalobkyně účinně neobrátila se svými problémy na domovské orgány, ostatně toto pronásledování ani neprokázala a stejně tak nevyplynulo z relevantních dokladů o domovské zemi žalobkyně, nelze ani podle soudu podřadit pod zákonem o azylu vymezené důvody. Stejně tak nelze odhlédnout od skutečnosti, že žalobkyně o azyl nepožádala bezprostředně po příjezdu na území České republiky.

19. Soud nenalezl nedostatky v postupu žalovaného ani v žalobou napadeném rozhodnutí samotném, a to jak v odůvodnění, tak i výroku a poučení. Žalovaný dostatečně zjistil skutkový stav, přičemž přihlédl ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, a uspokojivým způsobem své rozhodnutí odůvodnil, přijaté řešení také odpovídalo okolnostem daného případu. Postupoval v souladu se zákony a ostatními předpisy, opatřil si dostatečné podklady pro rozhodnutí, zjistil všechny důležité okolnosti, pečlivě přihlížel ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, provedl důkazy, které byly potřebné ke zjištění stavu věci, a během pohovoru kladl žalobkyni vhodné otázky. Při zjišťování skutkového stavu vycházel žalovaný např. informace OAMP – Arménie: Bezpečnostní a politická situace v zemi, zpráva Mezinárodní organizace pro migraci – Údaje o zemi: Arménie a informace Ministerstva zahraničních věcí č. j. 102114/2019-LPTP. Tyto údaje pochází dle názoru soudu z nezávislých zdrojů a jsou dostatečně objektivní. Shromážděné podklady jsou přílehlavé na poměry žalobkyně. Všemi zjištěnými okolnostmi se žalovaný ve svém rozhodnutí dostatečným způsobem objektivně zabýval a uspokojivě odůvodnil své rozhodnutí. Žalovaný tak neporušil ust. § 2 odst. 4, § 3 a § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů ani jiná ustanovení správního řádu či jiných právních předpisů. Vydáním napadeného rozhodnutí tedy nedošlo k porušení žádného ustanovení správního řádu ani zákona o azylu.
20. Ze všech shora uvedených důvodů soud neshledal žádnou z žalobních námitek důvodnou, a proto žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
21. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, proto jí náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 19. října 2021

JUDr. Marcela Rousková v.r.
samosoudkyně